

[Ellisabeth Arnold]

En ting, der ikke har været nævnt før i debatten – mærkeligt nok – er, at det, der næsten er værst for mange af de midlertidige flygtninge, er uvisheden. De ved ikke, om deres sag kan blive behandlet, de ved ikke, hvilket udfald den får, og de ved ikke, hvor længe de fortsat kan få lov at blive i landet. I virkeligheden er der mange – eller i hvert fald nogle – for hvem et afslag vil være bedre end fortsat uvished. Der er nogle, der ønsker at begynde en ny tilværelse i et andet land. De ved, at det kan de ikke i Danmark, for Danmark modtager ikke almindelig indvandring, men der findes faktisk lande i verden, f.eks. Australien, New Zealand og Canada, som stadig væk modtager regulære indvandrere, men som ikke kan modtage disse flygtninge, fordi de ikke har fået endeligt afslag på asyl i et andet land.

For nogle af de midlertidige flygtninge, der opholder sig i Danmark, vil et afslag altså være ønsket frem for fortsat uvished, for kun derved kan de komme videre med at planlægge deres liv. Derfor skylder vi disse mennesker, at vi forkorter ventetiden og siger: Efter to år må vi gå i gang med at behandle jeres asylansøgninger. Ikke alle kan få asyl. Afhængigt af, hvordan forholdene er i Bosnien, vil der selvfølgelig være nogle, der ikke kan få asyl, andre vil kunne få det. Hr. Peter Duetoft har nævnt nogle af de eksempler, hvor man måske kunne forestille sig, at det kunne være tilfældet. Men det er ikke op til os at afgøre. Det ligger i asylmyndighedernes hænder.

Så der er altså ikke nogen vaklen fra Det Radikale Venstres side med hensyn til, hvorledes vi skal behandle de pågældende midlertidige flygtninge i Danmark. Det skal følge den lovgivning, som vi vedtog for to år siden.

Endelig må jeg sige, at det, ligesom flere andre ordførere har givet udtryk for, også er faldet mig for brystet, at vi nu igen skal diskutere antallet af fremmede og deres forfærdelige effekt på danskerne og på Danmark. Der er stadig væk under 4 pct. fremmede statsborgere i Danmark. Jeg kan ikke forstå, at vi skal reagere, som om det truede vores kultur, vores identitet, vores religion eller vores økonomi. Det kan ikke være rimeligt. Det afspejler en utopisk drøm om det homogene samfund, hvor alle er ens, hvor ingen stikker af fra mængden, og hvor afvigelser ikke tolereres. Det er i dyb modstrid med hele den tradition, det danske

samfund bygger på, hvor vi accepterer religionsfrihed, ytringsfrihed, retten til at være forskellige. Vi ønsker ikke, at de jugoslaviske flygtninge to gange skal være ofre for etnisk udrensning, først i Bosnien og derefter i Danmark.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er helt enig med de ordførere, der har sagt, at der har været en tendens til en gentagelse af allerede velkendte synspunkter, og det er der bestemt ikke noget at sige til, for det er jo kun en uges tid siden, vi havde en debat om dels den redegørelse, der er kommet fra regeringen, og dels det opfølgende lovforslag.

Derfor vil jeg indskrænke mig til at reagere på det eneste nye, der er blevet sagt, og så komme med en enkelt kommentar til selve debattens karakter.

Det nye, der er blevet sagt i dag, eller det, man måske har bedt om en reaktion på, er påstanden om, at det er umuligt for bosniske krigsflygtninge i Danmark at vende tilbage allerede nu. Jeg har også set i Jyllands-Posten, at det nærmest bliver skildret, som om det er den danske regering eller det danske samfund, der holder de pågældende tilbage. Dermed vil jeg godt besvare det spørgsmål, der lå fra fru Pia Kjærsgaard.

For det første vil jeg sige, at der allerede nu er sørget for, at bosniske flygtninge, der frivilligt ønsker at vende tilbage til hjemområdet, kan få dansk bistand til det. I går blev der holdt et møde i Indenrigsministeriet, og dér blev det aftalt, at Dansk Flygtningehjælp fra i dag varetager opgaven med at rådgive og vejlede de pågældende. Dansk Flygtningehjælp har udarbejdet en skriftlig, kort orientering om tilbagevendelsesmulighederne til Bosnien-Hercegovina, og derudover ligger det i ordningen, at Dansk Flygtningehjælp tager en individuel samtale med den enkelte flygtning, der så bliver orienteret om konsekvenserne af tilbagevenden, transportmuligheder osv. Dansk Flygtningehjælp vil også være behjælpelig med bistand til transport og til opnåelse af de nødvendige transitvisa tilbage til området.

Dertil vil jeg sige – og det troede jeg faktisk fru Pia Kjærsgaard erindrede – at vi allerede fra kroatisk side har tilsagn om, at den slags transitvisa vil kunne udstedes til enkeltpersoner, der ønsker at vende tilbage til Bosnien-